

№ 102**Ордер № 215 на переведення трусу та арешту
у Миколи Чехівського від 13 липня 1929 р.**

У.С.Р.Р.
ДЕРЖАВНЕ ПОЛІТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ
О р д е р № 215*

По справі.....

Дійсний на 1 доб[у].

Дано *июля «13»*, дня 1929 р.

Співробітникові *Шерстову*
на переведення *обыска и ареста*
гр. *Чеховского Николая Моисеевича*
на адресу *Ново-Прозектированной ул. [буд.] 16*

Всім військовим и громадським владам, а також громадянам Республіки належить давати всяку законну допомогу пред'явникові ордера при виконання покладених доручень.

Голова ДПУ УСРР

Начальник

[підпис нерозбірливий]

Секретар

[підпис нерозбірливий]

[М.П.]

*ГДА СБ України, ф. 6, спр. № 67098-ФП, т. 129, арк. 1.
Оригінал. Рукопис на бланку;
Т. 130, арк. 1. Незасвідчена копія. Машинопис.*

№ 103**Протокол допиту Миколи Чехівського
від 15 липня 1929 р.**

ПРОТОКОЛ

1929 р. Липня 15-го дня Нач[альник] 2-го Від[ділку] Секретного Відділу ДПУ УСРР КОЗЕЛЬСЬКИЙ допросив нижченазваного гр. ЧЕХІВСЬКОГО, як обвинуваченого, який показав:

* Бланк ордера виготовлений друкарським способом. Виділене курсивом вписано від руки.

Имя, отчество, фамилия — ЧЕХІВСЬКИЙ Микола Мусієвич,

Возраст — 51 р.

Место рождения и приписки — с. Гороховатка на Київщині.

Происхождение — батько сільський священник.

Имущественное положение — власности не маю.

Подданство — УССР.

Образование — середня загальна [освіта]. 1902 р. скінчив військову школу, одружений, по-за обліком, військовий кадровий офіцер російської армії. Безробітний, маю випадкові заробітки. Під судом не був, під слідством 1927 р. за обвинуваченням у антирадянській агітації. До жодних партій не належав. В профсоюзи не состою. 1918 р. служив у армії УНР 1 місяць*.

По суті справи показав: Стверджую, що я завжди був цілком лояльним до Радянської влади й ніколи жодної антирадянської діяльності не провадив. Підчас мого мешкання в Києві я систематично здибався тільки з братом моїм ЧЕХІВСЬКИМ Володимиром, з яким у будинкові живуть мої ближчі родичи. Називати інших моїх знайомих, що в них мені доводилося бувати я відмовляюся, з тих мотивів, що коли мене вважає влада за злочинця, то щоб це не пошкодило ні в чим не повинним людям. Але, не відмовляюся дати відповідь, коли мені буде конкретно сказано, чи у данної персоні я бував, чи ні.

Підчас розмов з моїми знайомими мені ніколи не доводилося чути про будь-які прокламації, що розкидалися в Софіївському соборі в звязку з вбивством С. ПЕТЛЮРИ. Додаю, що я зараз свідчу так, як залишилося це в моїй пам'яті: цеб-то я про такий випадок не пам'ятаю, Я пригадую лише те, що про якийсь такий факт розкидування з хор прокламацій у невеликій кількості я чув, здається, на одному з соборів. Але ніяких подробиць у цій справі я не знаю.

Категорично заявляю, що нічого про справу з влаштуванням пам'ятника С. ПЕТЛЮРИ я не чув і не знаю. Вважаю, що це цілковите безглуздя й безумство.

Оскільки мене запитано чи доводилося мені здибатися з В. Ф. ДУРДУКІВСЬКИМ, відповідаю, що доводилося. ДУРДУКІВСЬКИЙ мій знайомий з дитинства і земляк. Я у нього бував рази два на рік у дні родинних свят, розуміється, ніколи я з ним не політичні теми не розмовляв, але знаю його, як людину цілком лояльну до Рад[янської] влади й у повній мірі аполітичну. ДУРДУКІВСЬКИЙ людина боязка, надзвичайно правдива й чесна. Любить свою педагогічну справу й цілком нею захоплений. Підчас моїх одвідувань ДУРДУКІВСЬКОГО в нього бували знайомі й незнайомі мені люди. Більшість з них мені незнайомі.

* Машинописний варіант цього протоколу було зроблено з оригіналу, де анкетні запитання надруковано російською мовою, а відповіді вписано від руки українською (Див. Т. 129, акр. 3–3 зв.).

Із знайомих можу назвати: проф. ВІНОГРАДОВА /покійний/, проф. ЄФРЕМОВА, Сергія Володимировича ДУРДУКІВСЬКОГО. Ніколи я не чув од цих людей будь яких політичних розмов. Оскільки мене запитано про ГРЕБЕНЕЦЬКОГО, відповідаю, що з ним я здибався виключно у ДУРДУКІВСЬКОГО.

В нього я ніколи не бував, так само як і він у мене. Він теж мій давній знайомий. Я з ним учився в Київській духовній семінарії. Він типовий обиватель. З ним теж я ніколи ніяких політичних розмов не мав.

Протокола читав, записано з моїх слів правдиво.

М. ЧЕХІВСЬКИЙ

ДОПИТАВ: Нач[альник] 2-го Відд[ілку]

С[екретного] В[ідділу]

/КОЗЕЛЬСЬКИЙ/

*ГДА СБ України, ф. 6, спр. № 67098-ФП, т. 129, арк. 3–3 зв.
Оригінал. Рукопис на бланку; Арк. 4–6. Копія. Машинопис.
Т. 130, арк. 2–4. Незасвідчена копія. Машинопис.*

№ 104

Додаткове свідчення Миколи Чехівського від 24 липня 1929 р.

ДОДАТКОВЕ СВИДЧЕННЯ ЧЕХІВСЬКОГО Миколи Мусійовича*

Що панихида по Ів. ФРАНКУ була, я це пам'ятаю, коли саме була вона, в яким році, того не пам'ятаю, також як і того, чи брав я в ній участь, чи ні. Щож до того, що ця панихида була по Петлюрі, я цього не знаю й ніколи про це не чув. Взагалі в Софіївському соборі я не чув, щоб відправлялася коли небудь панихида по Петлюрі і від брата свого я ніколи про це не чув.

Про те, що в Соборі хтось якісь прокламації кидав, я чув у доповіді на Соборі чи на великих зборах церковної Ради. Що то були за прокламації, який їх зміст, того не знаю, бо не бачив їх і не читав.

Про збори грошей на пам'ятник Петлюрі не чув нічого.

У В. Ф. ДУРДУКІВСЬКОГО бував на рік не більше як раз-два та й то в день іменин. Зустрічав я тут, звичайно oprіч хазяїв, проф. ЄФРЕМОВА С.О., проф. ВІНОГРАДОВА В.В., ГРЕБЕНЕЦЬКОГО О.З., хто ще бував не знаю, бо хоч і знакомився та з ким не пам'ятаю прізвищ, по обличчям може і познав би.

* Так в тексті оригіналу.